

Hartsvriendinnen

Raken jij en je beste vriendin ook nooit uitgepraat? Deze week vertellen Esmay (37) en Mariska (37) over hun bijzondere vriendschap. Ze leerden elkaar kennen via hun mannen, die allebei piloot zijn. Sindsdien zijn ze onafscheidelijk, hoe groot de afstand ook is.

‘We vinden altijd een manier om bij elkaar te zijn’

MARISKA (37)

Thuis: getrouwd met Leon (35) en moeder van zoons Charlie (6) en Jack (5) en dochtertje Luna (bijna 3)

Werk: interieurontwerper

Hobby's: erop uitgaan, interieurwinkels afstruinen, strandwandelingen maken

ESMAY (37)

Thuis: samenwonend met Jeroen (42) en moeder van zoon Joe (5) en dochter Nova (bijna 1)

Werk: artiest en trouwambtenaar

Hobby's: naar het theater gaan, stadjes bezoeken

De eerste keer dat ik haar ontmoette, dacht ik...

Mariska: "... wat een leuke chick!"

Esmay: "Dat dacht ik ook over jou!"

Mariska: "We leerden elkaar via onze mannen in 2011 kennen.

Zij waren vrienden en allebei net afgestudeerd als piloot. Met z'n

vieren spraken we een keer af."

Esmay: "We hadden allebei een druk sociaal leven en waren niet echt op zoek naar een nieuwe vriendschap. Toch vonden we elkaar meteen in onze honger naar avontuur."

Mariska: "Klopt. We houden allebei van reizen en hadden al veel van de wereld gezien. Ook hadden we allebei een creatief beroep, dus we hadden meteen veel te bespreken met elkaar."

Tóén wist ik: op jou kan ik bouwen

Mariska: "Toen Leon en ik in 2013 besloten te emigreren naar Indonesië."

Esmay: "Mariska en ik waren in korte tijd heel goede vriendinnen geworden, dus dat was wel even slikken. Toch moedigde ik hun emigratie meteen aan."

Mariska: "Onze mannen waren na hun studie op zoek naar werk,

maar door de crisis was dat niet makkelijk. Esmays man Jeroen vond uiteindelijk een baan in Kopenhagen, waar hij vanuit Nederland steeds naartoe vloog. En Leon hoorde dat er in Indonesië meer kans was op werk. Ik zegde mijn baan op en we besloten samen – we hadden nog geen kinderen – het avontuur aan te gaan."

Esmay: "Om met Mariska in contact te blijven, stuurde ik haar gelukspost: een pakket met brieven en cadeautjes voor elke week. Dat deed ik gedurende een aantal jaar."

Mariska: "Zó lief! Uiteindelijk vond Leon een baan in Papua.

We woonden midden in de rimboe, een bijzondere tijd. Ook toen bleven we nog bijzondere momenten met elkaar delen. Zo was ik in Papua via Facetime aanwezig bij de bevalling van Esmay! Door een nieuwe baan in Europa verhuisden we in 2017

2015: samen op de scooter op Bali.

naar de Ardennen om vervolgens in 2019 definitief terug te keren naar Nederland.”

Ons motto

Mariska: “Alles is mogelijk.”

Esmay: “Wij denken nooit in beperkingen. Toen Mariska na Indonesië in de Ardennen woonde, reed ik bijvoorbeeld rustig vier uur met mijn babyzootje naar haar toe. Dan bleven we een paar dagen slapen en hadden we altijd tijd tekort.”

Mariska: “Het maakt niet uit hoe ver we van elkaar wonen, we vinden altijd wel een manier om bij elkaar te zijn. Onze kinderen zijn het niet anders gewend. Ze zien elkaar als neefjes en nichtjes.”

Zo vaak zien we elkaar

Esmay: “We zien elkaar minstens één keer per week op een vaste dag, ongeacht of onze mannen aan het werk zijn. Daarnaast bellen we elkaar meerdere malen per dag.”

Mariska: “We raken nooit uitgepraat of verveeld met elkaar, we verzinnen altijd wat leuk.”

Esmay: “Maar ook met kids zien we elkaar. Vaak spreken we dan bij één van ons thuis af en is de dag gevuld met eten, spelletjes, buiten spelen en heel veel ijsjes. We maken er altijd een feestje van.”

Dit typeert ons

Esmay: “Op onze eigen manier stimuleren we elkaar om onze dromen na te jagen.”

Mariska: “Ja, want we vinden het belangrijk dat we ons blijven ontwikkelen. Hier voeren we veel gesprekken over, over hoe je bijvoorbeeld de beste versie van jezelf kunt zijn.”

Esmay: “Zo vloog ik voor werk tot twee keer toe in mijn eentje naar de

Het eerste terrasje van dit jaar!

‘Met of zonder kinderen, we weten er altijd een feestje van te maken’

Zonnestralen vangen in stadje Huy in de Ardennen in 2019.

andere kant van de wereld. Omdat ik het van tevoren best spannend vond, moedigde Mariska me aan om het echt te doen. Zij had al vaker alleen verre reizen gemaakt en dat was voor mij een extra motivatie om het ook te doen. We dagen elkaar regelmatig uit om dingen buiten onze comfortzone te doen.”

Op onze bucketlist

Mariska: “Het liefst zouden we samen een groot perceel willen kopen om er twee huizen op neer te zetten.”

Esmay: “Het lijkt ons echt ideaal om naast elkaar te wonen, vooral als de mannen aan het werk zijn.”

Mariska: “Ach, ooit gebeurt het vast wel. Als wij eenmaal iets in ons hoofd hebben...”

Ja of nee

Wij weten meer van elkaar dan onze partners van ons

Esmay: “Zeker! Er is niks wat wij niet met elkaar bespreken.”

Samen in één huis, dat kunnen wij

Mariska: “Dat hebben we al eens gedaan. Voordat Leon en ik emigreerden, woonden we zes weken bij Esmay en Jeroen in een klein appartementje. Ik zou het zo weer doen.”

Wij, ruzie? Nooit!

Esmay: “We zijn goudeerlijk naar elkaar en zeggen het meteen als er iets niet goed zit. Ruzie krijgt bij ons dus nog niet eens een kans.”

MET JE VRIENDIN IN VRIENDIN?
Willen jullie meedoen?
Mail dan naar
post@vriendin.nl